

EDICE NA STŮL! VYDÁVÁNÍ ARCHIVNÍCH PRAMENŮ ÚŘEDNÍ POVAHY K ČESKÝM MODERNÍM A SOUDOBYM DĚJINÁM

Moderátor: Jan Bílek, Univerzita Hradec Králové
Účastníci: Vojtěch Šustek, Archiv hlavního města Prahy
Eva Chodějovská, Moravská zemská knihovna v Brně
Jiří Dufka, Moravská zemská knihovna v Brně
Emilie Benešová, Národní archiv
Zpravodaj: Pavel Baudisch, Národní archiv

Sekce v úvodní části představila vybrané aktuální ediční projekty v oblasti textů, kartografických děl a fotografií. Z edic písemných archiválií byly vybrány projekty stýkající se v zájmu o dobu druhé světové války. V krátkých výstupech byly postupně představeny Dokumenty československé zahraniční politiky, a to na základě zaslání příspěvku doc. dr. Jana Němečka (Historický ústav Akademie věd České republiky, v. v. i.), dále Atentát na Reinharda Heydricha a druhé stanné právo na území tzv. protektorátu Čechy a Morava, o kterém pojednal dr. Vojtěch Šustek (Archiv hlavního města Prahy), a nakonec Zápisy československé exilové vlády 1940–1945, o nichž hovořil Jan Bílek (Univerzita Hradec Králové). Nad metodikou edic kartografických pramenů se zamýšleli dr. Eva Chodějovská a Mgr. Jiří Dufka (Moravská zemská knihovna v Brně) v referátu Publikování starých map a plánů formou kritické edice. Konečně k věci zpřístupňování fotografických archiválií pohovořila dr. Emilie Benešová (Národní archiv) v příspěvku Historická fotografie jako platforma pro ediční činnost.

Po aktuálních příkladech následovala druhá část sekce, rozprava nad otázkami: Podle jakých pravidel se hraje? Pro všechny představené prameny platí práce Ivan Šťovíček a kol.: *Zásady vydávání novověkých historických pramenů z období od počátku 16. století do současnosti*, Praha: Archivní správa MV ČR, 2002. Tato pravidla je však zapotřebí rozpracovat a upravit pro různé prameny a zároveň se zabývat edicemi v prostředí digitálních technologií. Mají se archivy věnovat archeografii? Jaké podmínky mají archiváři pro tuto sféru zpřístupňování archiválií? Archivy se mají věnovat edicím, ale archiváři nemají k této práci větší či systematictější prostor. Nemohou ho ale vyklidit diletantům. Edice by i nadále měly být jedním z pracovních úkolů archivářů, jsou výrazem vědecké archivní činnosti. Mají archivy a archiváři pole ponechat akademické sféře a bylo by to dobře? Odpověď zní ne a řešením situace jsou dávno osvědčené smíšené týmy archivářů, historiků a dalších odborníků. Jaká je perspektiva editologie v archivech? Česká archivní společnost by měla obdobně jako v oblasti navazujícího vzdělávání archivářů vyvinout v této oblasti činnost doplňující prozatím odtažitost části archivního managementu. Při přípravě nového archivního zákona je zapotřebí trvat na složce vědeckovýzkumné práce archivů. Na další archivní konferenci by mohla být příležitost věnovat se edicím egodokumentů v panelu Edice na stůl! II.